

„ (...)Iacov a născut pe Iosif, logodnicul Mariei, din care S-a născut Iisus, Care se cheamă Hristos. Așadar, toate neamurile de la Avraam până la David sunt paisprezece; și de la David până la strămutarea în Babilon sunt paisprezece; și de la strămutarea în Babilon până la Hristos sunt paisprezece neamuri. Iar nașterea lui Iisus Hristos așa a fost: Maria, mama Lui, fiind logodită cu Iosif, fără să fi fost ei înainte împreună, s-a aflat având în pântece de la Duhul Sfânt. Iosif, logodnicul ei, drept fiind și nevrând s-o vădească, a voit s-o lase în ascuns. Și cugetând el acestea, iată îngerul Domnului i s-a arătat în vis, grăind: Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pe Maria, logodnica ta, că ce s-a zămislit într-însa este de la Duhul Sfânt. Ea va naște Fiu și vei chema numele Lui: Iisus, căci El va mântui poporul Său de păcatele lor. Acestea toate s-au făcut ca să se împlinescă ceea ce s-a zis de Domnul prin proorocul care zice: "Iată, Fecioara va avea în pântece și va naște Fiu și vor chema numele Lui Emanuel, care se tâlcuiește: Cu noi este Dumnezeu". Și deșteptându-se din somn, Iosif a făcut așa precum i-a poruncit îngerul Domnului și a luat la el pe logodnica sa. Și fără să fi cunoscut-o pe ea Iosif, Maria a născut pe Fiul său Cel Unul-Născut, Căruia I-a pus numele Iisus.”

(Matei 1,1-25)

Evangelistul Matei, scriind Evanghelia sa pentru evrei, are scopul de a dovedi că Iisus e Mesia cel așteptat și făgăduit de prooroci. Drept aceea aduce dovada istorică, înșirând de câte trei ori patrușprezece neamuri de la Avraam până la Iisus, între care, de două ori patrușprezece sunt de la David.

Tot acum se îplineau și cele șaptezeci de săptămâni de ani de la Daniil. Acum se îplineau toate proorociile venirii lui Mesia.

„Deci, dacă a venit plinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub lege, ca pe cei de sub lege să-i răscumpere, ca să dobândim înfierea” (Galateni 4,4-5).

Acum s-a împlinit și proorocia făcută prin Ieremia: „Domnul va face ceva nou pe pământ: femeia va mântui pe bărbat!” (Ieremia 31,22).

Erau însă oarecari dispoziții aspre ale Legii. Iisus, Fiul lui Dumnezeu, era născut mai înainte de veci, fără mamă din Tatăl; iar acum se năștea în veac, fără tată din mamă. Legea nu prevedea această unică naștere, decât că tot primul născut e închinat Domnului, întrucât unul din primii născuți poate să fie Mesia. Legea nu-i prevedea nașterea mai presus de fire. Deci ca să nu se întâmple neorânduiri, neorânduiri erau pedepsite cu moartea. Orice fată necăsătorită care năștea un prunc, era ucisă cu pietre înaintea tatălui ei.

Dacă sfânta Fecioară n-ar fi fost logodită cu bătrânul Iosif, la fel ar fi pățit. Dar Iosif, logodnicul Mariei, nu știa de Buna-Vestire. Deci când s-a întors Maria de la Elisabeta, soția lui Zaharia, mama lui Ioan Botezătorul, trecuseră „ca la trei luni” și sarcina se observa. Bătrânul Iosif, știindu-se neprihănit, era într-o mare cumpănă: să o mai ia de soție sau să o părăsească, să fie ucisă cu pietre. Deci se gândea să desfacă logodna și pe Maria să o lase în voia sorții.

Chiar dacă Fecioara Maria l-ar fi lămurit, și poate că tot nelămurit rămânea. De aceea a intervenit Providența. Ingerul Domnului i s-a arătat lui Iosif în vis, zicându-i: „Nu te teme a lua pe Maria” sub scutul tău și a face să fie socotită de lume „nevasta ta”, pentru că sarcina ei nu e de la vreun bărbat, ci „de la Duhul Sfânt este”. Sarcina aceasta nu-ți este spre rușine, ci spre cinste. Tu ai menirea să o acoperi de asprimea Legii, scăpând-o de la moarte.

Tu ai menirea să scapi Pruncul ce se va naște, de asprimea tiranului Irod, care va umbla să-L omoare. Tu ai menirea să fii ocrotitorul Aceluia căruia îi vei pune numele Iisus, care se tâlcuiește Mântuitor, fiindcă El va mântui pe popor de păcatele sale.

Nașterea Pruncului din Fecioară e împlinirea proorociei făcută de Isaia: „Iată Fecioara va lua în pântece și va naște fiu și vei pune numele lui Emanuel”, nume care se tâlcuiește și corespunde misiunii Lui în lume, adică: „Dumnezeu cu noi” (Isaia 7,14).

Adică Dumnezeu ia chip de om adevărat, ca să poată vorbi și suferi la rând cu oamenii, să petreacă între oameni, ca om, deși El e și Dumnezeu adevărat.

Iată un vis revelatoriu, care a liniștit pe Iosif și i-a dat curajul tuturor ostenețelor viitoare, pe care avea să le facă, și pentru care Biserica l-a cinstit printre sfinți. *Una din cele mai fericite treziri din somnul indoielilor.*

Părintele Arsenie Boca – „Cuvinte vii” - Prisolp.17.XII.49 - Duminica înainte de Nașterea Domnului

La fiecare sărbătoare noi să simțim taina sărbătorii; să simțim că rodim, creștem în ea după chipul lui Hristos.

Altfel ne uscăm. Gândiți-vă: Au mai fost profeți de la Hristos până astăzi, care să vestească întruparea, venirea lui Dumnezeu? N-au mai fost. Avem o altă profeție: a creșterii noastre din Nașterea Fiului lui Dumnezeu și Învierea noastră sufletească în timp, către Hristos, Cel care va ridica la înviere întregă făptură, la cea de a doua plinire a vremii.

Dacă noi trăim așa, atunci vom avea parte de înviere.

Iar acum să trăim cel puțin învierea aceasta sufletească și a neamului nostru, întru mărirea lui Dumnezeu. O, Doamne! Ajută-ne așa să trăim taina pe care Tu ai descoperit întru noi, taina lui Dumnezeu și Om. Vrei și pe noi să ne zidești în amândouă aceste daruri, ce sunt și ale făpturii umane, dar și a neîncetatei înălțări spirituale a omului către lumină și Dumnezeu. Amin.

Părintele Constantin Galeriu – <http://www.crestinortodox.ro>

**„Vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi pentru tot poporul;
Că vi S-a născut azi Mântuitor, Care este Hristos Domnul” (Luca 2, 10 - 11)**

Biserica binevestește pentru tot poporul **bucuria cea mare a Nașterii Mântuitorului** nostru Iisus Hristos, Izvorul bucuriei depline și netrecătoare (Ioan 17, 13).

Nașterea Domnului **aduce mare bucurie și binecuvântare celor ce veghează**. Iisus Se naște în peșteră și este culcat într-o iesle, noaptea, pe când dormeau locuitorii Betleemului. La marginea orașului se află în stare de veghe doar păstorii oilor. Acestor oameni simpli și veghetori **li se arată cete de îngeri întru lumină și cântare** (Luca 2, 8-13), ca ei **să vadă cum Dumnezeu schimbă pe cele smerite în slavă**, iar singurătatea lor o preface în bucurie. Oameni din afara orașului sunt chemați să devină cei dintâi **prieteni ai familiei sărace și străine**, pe care Dumnezeu o binecuvântează prin nașterea Fiului Său ca om pentru mântuirea oamenilor. **Magi de la Răsărit**, de la distanțe mari, vin să vestească iudeilor că, tocmai în țara lor, S-a născut un Prunc-Rege de Care depinde mersul astrelor. **Darurile împăratești oferite Pruncului** sărac, născut într-o peșteră și culcat în iesle, au fost aduse de departe, dintr-o țară străină, pentru a arăta **iubirea lui Dumnezeu pentru Pruncul născut din Mamă săracă**, neajutorată de cei de aproape, de același neam. De aceea, Sfântul Ioan Evanghelistul spune: „**Întru ale Sale a venit, dar ai Săi nu L-au primit**” (Ioan 1, 11).

Astăzi, când foarte adesea iubirea sau bunătatea din inimi este înlocuită cu răutatea sau nepăsarea, când faptele bune se împuținează, iar cele rele se înmulțesc, când puțini oameni se îmbogățesc, iar foarte mulți sărăcesc, Evanghelia Nașterii lui Hristos-Domnul ne **cheamă pe noi, creștinii**, care purtăm numele lui Hristos, la **multă rugăciune și priveghere, la multă responsabilitate și multă lucrare a faptelor bune**. Părinții veghează la leagănul copiilor, dascălii veghează la educarea tinerilor, profesorii veghează la formarea studenților, medicii veghează la vindecarea bolnavilor, conducătorii înțelepți veghează la bunul mers al cetății, iar preoții veghează la mântuirea sufletelor credincioșilor.

Dacă am sărăcit material, să avem grijă **să nu ne pierdem și ultima bogăție** care ne-a rămas: **bogăția sufletului**, adică dreapta credință și **bunătatea inimii**, milostenia, prietenia și omenia. Să păstrăm și să înmulțim comoara cea mare și sfântă a Bisericii și virtuțile strămoșești: credința și speranța, iubirea și dărnicia.

Bunătatea inimii sau bogăția spirituală a sufletului nostru se arată în cuvinte și fapte. Într-o vreme în care, foarte adesea, cuvântul folosit în public rănește mai mult decât vindecă, creează mai multă confuzie decât comuniune, seamănă mai multă dezbinare decât unitate, **suntem chemați să înlocuim răutatea și sărăcia sufletului egoist cu bunătatea și bogăția sufletului generos** pe care le aduce în suflet credința vie în Dumnezeu și legătura cu El prin rugăciune și veghe (atenție) sporită.

Dorim ca lumina sfântă a **Sărbătorilor Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos, Anului Nou și Botezului Domnului** să vă aducă tuturor pace și sănătate, bucurie și ajutor, pentru a trăi **viața ca dar al lui Dumnezeu, cultivat prin credință și fapte bune!**

† **Daniel**

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

din Pastorală de Crăciun 2013 “**NAȘTEREA DOMNULUI. BUCURIA CERULUI ȘI A PĂMÂNTULUI**”
<http://basilica.ro/>

În coliba întunecată
Din carne și os lucrată
A intrat Hristos
deodată
Nu făclie ce se stinge,
Ci El însuși, trup și
sânge,
Preschimbât pentru
făptură
Într-o scumpă
picătură,
Dulcea Cuminecătură.
Coliba cum L-a primit
S-a făcut Cer strălucit
Pe bolta de mărgărit
Iar în ea soare și stele
Cu Arhangheli printre
ele.
În mijloc Tron luminos
Și pe el, Domnul
Hristos,
Care mult se bucura
Duhul Sfânt s-alătura
Și acolo rămânea
Și acum și pururea.
Și noi Doamne, ne-am
sculat
Colibele am curățat
Uși, ferestre, toate-s
noi
Doamne, intră și la
noi !

Colind III
Vasile Voiculescu

**Lerui, Doamne Ler,
Din inaltul Cer,
Cerne Maica, cerne,
Fulgi moi i-asterne,
Nimeni să nu-i vadă
Urma prin zăpadă,
Să nu se cunoască
Ce fiu va să nască.**

**Lerui, Doamne, Ler,
Din inaltul Cer,
Coboară, coboară,
Preasfânta Fecioară;
Dar pe unde merge
Urma i se sterge,
Taina din vecie
Nimeni să n-o stie.**

**Lerui, Doamne, Ler,
Din inaltul Cer,
Intră-n staul, iată
Maica Preacurată
In staul de vite,
Pe paie strunjite,
Să nu se cunoască
Ce fiu va să nască.**

**Lerui, Doamne, Ler,
Din inaltul Cer,
Cerne luna, cerne,
Raze albe-asterne,
Lumina cerească
Din iesle să crească,
Razele-n zăpadă
Ingeri să le vadă,
Din inaltul Cer.
Lerui, Doamne, Ler!...**

Zorica Lațcu - Colind

Cu prilejul împlinirii a doi ani de apariție neîntreruptă a foii de Duminică și sperând că a fost de folos, mulțumim colectivului de redacție pentru sprijinul acordat, și rugăm pe Bunul Dumnezeu să ne binecuvînteze și să ne sprijine în continuare. La mulți ani!

Programul săptămânii 22 decembrie – 29 decembrie 2013

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică 22 decembrie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Genealogia Mântuitorului) - Pr. Ticu
Luni 23 decembrie	9 - 11	- Spovedanie
Marți 24 decembrie	9 - 11	- Spovedanie
Marți 24 decembrie	17 - 19	- Vecernia Nașterii Domnului și Litia
Miercuri 25 decembrie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Nașterea Domnului) - Pr. Ticu
Joi 26 decembrie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Soborul Maicii Domnului) - Pr. Ticu
Joi 26 decembrie	17 - 19	- Vecernia și acatistul Sf.Mucenic și Arhidiacon Ștefan
Vineri 27 decembrie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Sf.Mucenic și Arhidiacon Ștefan) - Pr. Ticu
Sâmbătă 28 decembrie	17 - 18	- Vecernia Duminicii după Nașterea Domnului - Pr.Dragoș
Duminică 29 decembrie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Fuga în Egipt) - Pr. Dragoș